

RAZGOVOR S IVANOM MEDO BOGDANOVIĆ, RAVNATELJICOM DUBROVAČKIH IGRE ČINE LJUDI

Još sitno brojimo do otvaranja 75. Dubrovačkih ljetnih igara. Što ovo jubilarno izdanje festivala čini posebnim u odnosu na prethodna izdanja u vašim višegodišnjim mandatima?

Svako izdanje festivala donosi nešto novo, neki izazov, mnoge probleme ali i veselje. Ovo jubilarno izdanje prvenstveno donosi novi umjetnički tim, samim tim neku novu energiju i puno novih suradnji, glazbenika koji nikad nisu bili u Hrvatskoj, glumaca i redatelja koji se vraćaju Igrama nakon dugog niza godina, novu lokaciju, novi vizual, web stranicu, nove zaposlenike...

Igre čine ljudi, kako ste ekipirani za jubilarnu festivalsku sezonu?

Za svaki posao najvažniji su naravno stručni i kvalitetni ljudi. U Igrama je još malo specifičnije jer svaki čovjek nosi ogroman dio posla koji cijelu godinu pri-

prema i onda ga skoro pa živi dva do tri mjeseca. Potrebno je puno ljubavi prema Igrama, gradu, umjetnosti ali i potpore obitelji da bi se mogao izdržati taj tempo. Sve manje se nažalost možemo oslanjati na vanjske suradnike profesionalce i studente. Živimo u nekom novom vremenu, u vremenu kad se više možda cijeni novac nego nova iskustva ili znanje. To nije specifikum Igara koliko vidim, ali svake godine je sve teže. Igre ne mogu konkurirati na tržištu rada u Dubrovniku, naše plaće nisu ni blizu onima u privatnom sektoru, ali donose nešto drugo, što razumiju samo oni koji dođu kod nas, a takvi nam se godinama vraćaju.

Koji su najveći izazovi s kojima ste se suočili prilikom organizacije ovog izdanja?

Nadam se da su najveći izazovi bili tijekom priprema, pa da će realizacija

proteći glatko. Posao organizacije je nepredvidiv, dobra priprema je nužna ali nije garancija uspjeha. Sve excel tablice, izračuni i rasporedi neće vam pomoći kad na terenu nešto zaštekta. Mi nikad nismo „u sebe doma“ kao kazališne kuće ili koncertne dvorane, mi smo uvijek u nekoga podstanari, a to su lokaliteti prepuni turista, ugostiteljskih objekata i svih onih dionika koji isto nastoje raditi svoj posao. Pa nam tako puno znače izvrsne suradnje s ustanovama u kulturi, gradskim odjelima i ostalima koji sudjeluju u organizaciji ovako zahtjevnog festivala. Svi oni moraju izaći iz neke svoje komfornе zone da bi naši programi protekli po planu pa tako posada brodova rezervata Lokrum vozi u ponoć zadnje smjene, djelatnici Luke Dubrovnik su čistili istezalište u Posatu za potrebe Ekvinocija i slično. Mnogi rade na povjerenje koje treba opravdati, davaju nam ključeve svojih prostora, komunalci su nam na telefonu ako je negdje preglasna muzika...

Smještajni kapaciteti u Dubrovniku tijekom sezone su često prebukirani, koliko to utječe na organizaciju Dubrovačkih ljetnih igara? Koje korake poduzimate kako biste osigurali adekvatan smještaj za izvođače i goste festivala?

To je tema koja se svake godine provlači kroz medije, međutim otvaranjem Academisa Ljetne igre su trajno riješile svoj problem smještaja za većinu svojih umjetnika. Naši troškovi smještaja pali su za nekih 30 posto zadnjih nekoliko godina i te smo novce mogli preusmjeriti u program. Što se tiče potreba za luksuznim i ekskluzivnim smještajem, tu su godinama već za nas naš najvjerniji partner i sponzor Jadranski luksuzni hoteli koji su izvrstan domaćin našim najvećim glazbenim zvijezdama. Moram se zahvaliti i brojnim drugim hotelijerima koji izađu u susret i tako nam omogućе da novac ulažemo u još bolji program.

Koliko je važno održavanje Dubrovačkih ljetnih igara za kulturni identitet i turističku ponudu Dubrovnika te razvoj kulturnog turizma?

Iz moje perspektive Igre su ključan faktor. Najveće kritike iz turističkog

20. listopada 2024. 14:00

JETNIH IGARA

sektora nam dolaze da smo mi u srcu sezone pa tu gubimo bodove na natjecajima. Ali vidimo da je zadnjih godina grad pun već od travnja i da gužve traju i do studenog. Ne služe Ljetne igre da dovodimo masovno ljude u grad, već da dolaze ljudi koji prate klasičnu glazbu, predstave. Istraživanja pokazuju da su to ljudi visokog stupnja obrazovanja i koji značajno troše u gradu u kojem borave. Festivali podižu imidž grada, a naročito kad imate festival koji je dio europske udruge festivala već sedamdeset godina. Još se nije dogodilo da smo nekom stranom umjetniku nudili nastup na Igrama, a da je odbio, osim ako je već bio zauzet ili se nismo mogli dogovoriti zbog previsoke cijene ili sličnih prepreka. Hoću reći, imidž Igara je izvrstan u europskim stručnim krugovima i publikom koja prati ovakve događaje.

Na čelu Dubrovačkih ljetnih igara ste više od 10 godina, što vama osobno znači jubilarno 75. izdanje i koje su vam najdraže uspomene iz dosadašnjeg rada na festivalu?

Uvijek s nostalgijom gledamo na vlastitu mladost, to je neizbježno pa su i moje najdraže uspomene vezane za neke početke i prve ozbiljnije susrete s organizacijom i produkcijom, kad sam po prvi puta zaista vidjela što je to sve iza scene što kao razvođačica, informatorica ili publika nisam mogla vidjeti. To te ili uvuče ili zauvijek pobjegneš. Naš posao je stresan i kaotičan iznutra, ali je istovremeno nadahnjujući jer ste okruženi kreativnim, sposobnim i luckastim umjetnicima koji ovaj svijet čine ljepšim.

Što biste iz ovogodišnjeg bogatog i raznolikog programa Igara preporučili našim čitateljima i sugrađanima?

Predstave su rasprodane, dogodi neka na vrijeme kupe ulaznicu pa zato preporučam Sonyu Yonchevu koja prvi put dolazi u Hrvatsku za krunu obljetničkog izdanja, Operu Galu 25. kolovoza ispred Katedrale, gdje će izvesti najpopularnije operne arije uz bok Josephu Calleji, a pod ravnanjem miljenika festivalske publike Ivana Repušića.

FOTO: GRGO JELAVIĆ

2024 07 05 14:30:00 Glas Grada 33